

fuldstændig skal udfase og standse al brug af. Vi skal undersøge og finde frem til de former, som vi kan bruge militært, og så selvfølgelig forsøge at gøre alt, hvad vi kan, for at begrænse det i forhold til de civile.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg prøvede at stille det her spørgsmål, som jeg nu vil stille til hr. Søren Espersen, til hr. Jens Hald Madsen. Jeg fik ikke rigtig noget svar, men det kan være, at hr. Søren Espersen kan give mig et klarere svar end det svar, som jeg fik – eller ikke fik, om jeg så må sige – af hr. Jens Hald Madsen.

Spørgsmålet er: Hvad er acceptable skader på civile? I forslaget til vedtagelse, som også hr. Søren Espersen står bag, står der jo, at man vil arbejde for et forbud mod alle former for klyngeammunition, som volder uacceptable skader på civile. Men hvad er acceptable skader på civile?

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Ja, det er jo altså igen et af de her spørgsmål, der er ret umulige at svare på. Og jeg vil i øvrigt også, som jeg har gjort i andre sammenhænge, stille et modspørgsmål. Tænk, hvis jeg nu nævnte et tal. Ville det give særlig meget mening? Og ville man så sige, at så var det i orden, nu hvor der så var sat et tal.

I al moderne krig sker der desværre ting, som går ud over civilbefolkningen, og som man helst ikke vil have sker. Men det hører med i moderne krigsførelse, fordi det hele er så integreret i øjeblikket på slagmarkerne. Derfor er det jo ærgerligt, at der er uskyldige, der dør i krig, men sådan har det altså været siden Københavns bombardement i 1807. Og vi skal selvfølgelig sørge for at begrænse det så meget som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men er det ikke meget normalt eller meget naturligt, at man har nogle benchmarks? Nu ved vi, at 98 pct. af ofrene i dag er civile. Kunne man ikke gå efter en anden procentsats? Det er da meget normalt, når man ligesom planlægger eller sætter sig nogle mål. Det kan være som parti, eller det kan være som organisation, eller det kan være i anden sammenhæng: Man opstiller nogle indikatorer, nogle succeskriterier, og så ser

man på, hvordan man kan måle dem for at se, om man har opnået de mål, man har sat sig. Det gør man bl.a. ved at kvantificere de mål, som man ønsker at opnå.

Nu ved vi tilfældigvis, at 98 pct. af ofrene er civile, og når man nu har et forslag til vedtagelse, hvor man siger, at man vil arbejde for et forbud mod klyngebomber, som skaber uacceptable skader, må man da også have en procentsats for, hvad der så er acceptable skader på civile.

KL 19.25

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nu er det vanskeligt for mig at svare præcist på det her. Jeg kan kun henholde mig til, at 46 lande altså er blevet enige om, at bruge det udtryk. Der står direkte i teksten, at det er det, man kalder »unacceptable harm to civilians«, altså det, som vi så oversætter til en uacceptabel skade. Jeg kan jo ikke definere, hvad de 46 lande, der blev enige om det, har ment med det, og hvilke procenter de har sat på. Jeg må bare sige, at det i moderne krigsførelse drejer sig om at begrænse tabet af civile så meget som overhovedet muligt, men helt at undgå tab kan man ikke.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det er interessant at få afklaret, hvad der egentlig ligger i det her forslag til vedtagelse fra et meget bredt flertal i Folketinget – fra Dansk Folkeparti til Det Radikale Venstre – for når jeg hører hr. Søren Espersen, kan jeg jo ikke forstå det anderledes, end at han sådan set synes, at klyngebomber er et fremragende våben. Det er et nødvendigt våben, det er et fremragende våben, det har nogle bivirkninger i form af, at der bliver dræbt civile, men sådan har det jo altid været i krige, og derfor er der ikke noget at komme efter vedrørende klyngebomber.

I forlængelse af det vil jeg godt spørge hr. Søren Espersen: Mener hr. Søren Espersen, at det er hensigtsmæssigt og sådan bare lidt ærgerligt, at der i Libanon ligger en masse klyngebomber efter det israelske angreb sidste sommer, som går ud over børn, går ud over civile? Er det bare en af de her små skader, som man er nødt til at tage med?

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nej, det er jo præcis sådan en situation, man gerne skulle undgå. Og jeg synes bestemt, det er en